

ԲՈՂՄԱՆԵՊ ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

— ԲՈՂՄԱՆԻՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԲՈՐՈՅՈՎԱԿԱՆ —

ԹՅԱ-ԹՅԱՅ

ՀԱՏՈՐ

ՏՅ

1929

ՍԵՊԵՍՐԵՐ

ԹԻՒ 9

Ս. ՀԱՅԱՐ

ԳԵՐՑԱՐԳԵԼԻ Հ. ՅՈՀԱՆ Վ. ԱԻԳԵՐ

ԸՆԳՀԱՆԻՐԱԿԱՆ Ա.ԲԲՈՅ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Լրագիրները հրատարակեցին հրմուանքով Միաբանութեանս նոր Աքրահօր բնաւրութեան աւետիպ յանձնն Վ. Հ. Յոհան Վ. Ա. Ավելը, տեղի ունեցած վերջին մեր ընդհանրական ժողովն մէջ՝ սեպտեմբերի 9-13ի օրերուն։ Մեր սրտերը դեռ աւելի զգացին այդ հրճուանքը տեմնելով հուսկ Անմահ Միխմարայ աթոռը վերաշէն, ու հոն բազմած անձ մը որ կը միացնէ իր մէջ հոգեկան սրբութեան ու մեծութեան օծումը բարձր ինացականութեան դրոշին, նուսացած միանգամայն գիտութեան ընդարձակ հորիզոնով, ազնուամեծար մեւերու չնորիքով։ Նշան նորընտիր Աքրահօր գրաւած հաշակին եւ համբաւին, ըլլայ Խտափոյ մէջ եւ կամ այլրւ, ինչպէս նաև ազգային շրջանակներու մէջ, անա ուրախակցական հարիւրաւոր նեռագիրները, թողընք անհամար չնորմառուական նամակները, որ ամէն կողմէ տեղացին Ս. Ղազար, դրուատիք եւ գովեստ շռայբելով ընտրեալ Աքրահօր նկատմամբ, եւ չերս բարեւստթութիւններ միւսելով Միաբանութեան՝ բարգաւաճ եւ պայծառ շրջանի մը ծաղկածութեան համար, իր հոլանաւորութեան ներքեւ։ Նոր շրջանի մը կամարը անա կը բարձրանայ. Ճիածնի շողջողուն կամար մը թող ըլլայ զօդեցը ամբակնեն. նորը նախորդներուն, յոյսերով արծարթուն եւ փառքով պատարուն. ու այս տեսլով զուարթացած, բոլոր աչքերը կը նային իրեն ինչպէս արշացոյի մը՝ որու կ'ակնկալին։

Գեյր. Հ. Յոհանն Վ. Աւգեր կը ծնանի Գաղատիա 1877 հոկտեմբեր երեքին եւ տասնամեաց՝ յետ նախապէս կատարած ըլլալու ուսման տարրական շրջան մը, կու գայ Ս. Ղազարու վանքը Վշակերտական շրջանին մեծ յառաջադիմութիւն ցոյց կու տայ դպրոցական ծրագրին կրօնական եւ գիտուական մարզերուն մէջ եւ 1895ին կ'անդամակցի Միաբանութեանս՝ իր ուխտերը կատարելով՝ 1899ին կ'ընդունի քահանայական ծեռնաա դրութիւնը եւ անա այն ժամանակէն կը սկի իր ալ նասարակական եւ գրական կեամքը։ Կը դասախոսէ կրերանցի աշակերտներուն գիտաւորապէս հայերէն մերը եւ գրականութիւն, ու նոյ պատմութիւն։ Խնչակ նաեւ Մուրատ-Ռափայէլիան վարժարանին մէջ ուր յետոյ կը կարգուի Ուսումնապետ ալ։ Ընդհանուր Եզրուագիտութեան եւ բանասիրական ուսումներու մէջ զարգանալու տենչով կ'աշակերտ Ուսուցչապետ է. Դեզափուական կը կատարեցագործէ այդ գիտութիւնները նախ Մոնագոյն եւ ապա Պերլինի համալսարաններուն մէջ։ Կը սահմանուի 1912ին հմբագրապետ «Բազմավէպ էր որու արդէն կանուխէն աշխատակցած էր բանափրական յօդուածներով։ Վ'ըլլայ Վարիչ վամբին սորբնայարանին եւ ապա մատենագրաբանապետ։ Խակ յետին տարիներուս, գրեթէ տանամեայ ժամանակամիջոց մը՝ կը վարէ Միաբանութեանս ընդհանուր քարտուղարի պաշտօնը։ Երբ անցեալ տարի կը վճռուի հաստատել Բարիփի մէջ Մուրատեան վարժարանը, Միաբանութեանս կրողէ կ'որոշով յոել Վ. Հ. Յոհանն Վ. Աւգեր եւ Հ. Քերոբէ Վ. Տեղըն եւ չենքին ընտրութեան ու գննան, եւ դպրոցին հիմնարկութեան եւ ուսումնական կազմակերպութեան գործերը կարգադրելու համար։ Այսպէս քայլ առ քայլ կեամքի տարիները զննքը կ'առաջնօրդէն Միաբանութեան գործերու ընթացքն լիուի ծանօթութեան, եւ իր մինչեւ ցարդ ունեցած ծեռնարկու եւ արդինաշատ կեամքը ապագային համար լաւագոյն եւ ազդու գրաւական մը կը ներկայանայ բազմօգուտ եւ եռանդուն գործունէութեան։

Իր գրական կեամքին մէջ մնար ուսումնափրութիւններով զբաղած է՝ հոծ սակայն հմտութեամբ եւ հրատարակած «Բազմավէպ»ի մէջ, ընդհանրապէս բանափրական պարունակութեամբ։ Արանձին հատորով՝ բաց ի փոքր երկերէ, հրատարակած է Հայ Եկեղեցւոյ ժամագրքի լատիներէն թարգմանութիւնը։ Ժամագրքէն յետոյ պատրաստած է նաեւ մեր Հարակնոցին ալ լատիներէն թարգմանութիւնը՝ տակաւին անտիպ։ Կ'աշխատակցի իտալ պետական ընդարձակ նոր Հանրագիտակին՝ հայկական մասին համար։ Նյուիպէս կ'աշխատակցի իտալ ուսումնական թերթերու հայ կեամքը ծանօթացնելով, Պատրաստերու նետամելու եղած է Փոքր Ավիյո պատմութիւնն մը մի առ մի քննելով անկից անցնող բոյր մին ժողովուրդներու կեամքը։ Խնչակ նաեւ ունեցած է մտադրութիւնն եւ գաղափարը նոր տպագրութիւն մը կատարելու Հայկագեան բառգրքին, արդի լագրապանական պահանջներուն համեմատ։ Խնձէ արդ իրեն յանձնուածքարձը պաշտօնին գործերը պիոի հարկադրեն կասեցնել գրական գրալումները, սակայն գծերլով ուղղութիւնը եւ հանապարի հորդելով ուրիշներու համար, պիտի կարենայ նոյնքան բազմապատիկ եւ շամեկան արդիւնքի յանգիւ։

Շնորհառական ամեթիւ թուագիրներ եւ նախակներ հասան, ըսուեցաւ, նորընտիր Աքբային։ անոնք թուելու խակ մի առ մի անկարելի է. ամէն դասակարգէ անձինք փութացած էին իրենց համակրութիւնն եւ ուրախակցութիւնն ցոյց տալ Գարտինապներ Բուրիի, Վան Ռոստու, Պելմնդէ, Միլամի Աքբեակիւոպոս Գարտ. Շիւտէր. Խտախոյ երեսփոխանաց ժողովքին նախագահ եւ նախսկին Հանրօգուտ շինութեանց նախարար

ԳԵՐԱ. Հ. ՅՈՀԱՆ. Վ. ՍԻԳԵՐ
ԸՆԴՀ. ԱԲԲՈՅ ՄԻՒԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Ց. Ճերմակիադի. Խոտայից ծերակուտական եւ Գլուխագոյն խորհուրդի անդամ եւ նախկին Հանրապետութեան նախարար Ց. Ճերմակի Վենետիկյ Գաւառապետն եւ Քաղաքացիութեան նախարար Ամենա Գլուխագոյն Պատրիարք Թիրզիան, Արքապետ կոպոններ Ռոբոստան, Գուգիան, Պահապաննեանք. Լինիկն, Գոսդմանինի. Թ. Գուշակեան, Վ. Ք. Քիապարեան եւ Բ. Կիւչէրեան Սրբազններ. Վանեմ. Պողոս Նուպար Բաշա, Գաբր. Լի. Նորատունկեան եւ Գր. Մինապեան, Կրօնաւորական ազգային եւ օտար Միաբանութեանց վարիչներ եւն եւն կը կազմեն մէկ փոքր մասը ոսկի ցամակին: Վենետիկյ Գարտ. Պատրիարքը քաղքէն քացակայ ըլլարով իր օգնական եպիսկոպոսը իր ներկայացուցիչ որկած էր մամակցելու հանդէսին: Քանի յոյսեր եւ իոնքեր պարփակուած են սրտերու մէջ, եւ սոյն խանդավայրու ցոյցերն երաշխիքն են կործեա ամենաջերմ եւ գեղեցիկ մասնաւորի մը ու, կարեի է ըսել, միանգամացն այդ մատութանքն իրավանացման: Կը սիրենք մտածել թէ մօտադրու ժամանակի մէջ պիտի կարենանք ողջունել այդ իրականացումը Ժպտագին եւ գոհունակ:

* * *

Վ. Հ. Ց. Ցովիսաննէս Վ. Ք. Թորոսեան կը թողու Միաբանութեան Վարչութիւնը յետ տասնամեայ շրջան մը բորբոքը իր Աթուակալ - տեղապահ, եւ նոյնքան ժամանակամիջոց մին ալ կատարած ըլլարու ընդհանրական Աթուակափ պաշտօնը: Դժուարին տարիներ կը ներկայացնէր յետ պատերազմն շրջանը. պէտք էր նորոգ սկսիլ կեսնքն եւ գործունէութիւնը, նոր ասպարէցներ բանալ իին ոչնչացածներուն փոխան եւ հարթել բոլոր այն խոշնդուները որ ընդ առաջ կ'իւցին: Այլդ ժամանակամիջոց իրեն վեճակեցաւ ձեռք առնեն Միաբանութեան գնէլք, որու փարեցաւ անձնանուէր ոգիով մինչեւ իր խոկ առողջութիւնը տուժերով եւ ամբողջապէս ողջակիցեց իր կեանքը Միաբանութեան քարւըն համար:

Միաբանութիւնը իր ամնքան վսատակաւոր եւ պատուաբեր անդամին հանդէպ ցոյց տպու համար իր բարձր գնամատանքը եւ միանգամայն տածած սէրը, վափագեցաւ տեսնել զինքը նոխացած թագածիր Աքբայութեան պատուով. եւ Ս. Քանանացապետը խնճնայօժար հանելով Միաբանութեանս այս արդար վափագին՝ փութաց կատարել ապին, անուանելով զլ. Հ. Ցովիսաննէս Վ. Ք. Թորոսեան թագադիր Աքբայ: Տիտղոսէ աւելի տարիներու աշխատութեանց պսակն է որ կը վարձատրէ իր կատարած գործը եւ զայն կը նուիրագործէ: ու մինչ կ'ուրախակցնենք ցիրմապէս իրեն հանդէպ կատարուած այս գնահատանքի ցոյցին համար, կը բարենաղթենք նորանոր վառքեր իր շաւոյն մէջ:

